

A

JAK

DÁL?

ČESKO

Změňme školství k lepšímu

FOTO: UNIVERZITA KARLOVA

Reportáž z debaty na univerzitě

strany 2 a 3

**Potřebujeme modernizovat metody
výuky, říká rektor UK Tomáš Zima**

strana 8

**UNIVERZITA
KARLOVA**

deník

Učitelé se do metropole přijeli

Jak zvýšit kvalitu výuky na základních školách? Budou se rušit víceletá gymnázia a proč je české školství enormně podfinancované? Tyto a spoustu dalších otázek byly předmětem veřejné debaty o školství na Karlově univerzitě. Ta byla součástí projektu Česko! A jak dál?, který zahrnuje diskuse například na témata bezpečnosti, execukcí či kvality potravin a zemědělství.

PAVEL KOPECKÝ

V rámci projektu Česko! A jak dál?, jehož mediálním partnerem je Deník, přišli před dvěma týdny diskutovat s veřejností o budoucím směřování českého školství na nejstarší českou univerzitu odborníci na vzdělávání i politici. Mezi šesticí panelistů se představili například ministr školství Robert Plaga (ANO), rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima či vzdělávací expert a novinář Bohumil Kartous. Nechyběli ani zástupci učitelů a studentů.

Na začátek debaty představili jednotliví řečníci svou vizi českého školství. Shodli se na tom, že je v porovnání s jinými zeměmi EU značně podfinancované.

Atmosféru rozvířila až následná diskuse. Z publika často padaly podnětné připomínky. V zaplněném sále Modré posluchárny Karlovy univerzity tvořili z 250 přichozích třetinu učitelé. Někteří z nich vážili cestu do Prahy z různých koutů republiky jen proto, aby specialistům na vzdělávání a ministrové školství položili konkrétní otázku, která trápí přímo jejich školu. Řeč se tak od financování záhy přehoupla k nízké úrovni výuky na druhém stupni základních škol a rušení víceletých gymnázií.

„PRÁCE SMRDÍ. MUSÍ MÍT MATURITU VŠICHNI?“

Ostrý dotaz ministru Plagovi položil i ředitel malé školy v Podkrkonoší Ivo Hájek. Třetina žáků z jeho školy totiž po páté třídě odchází na víceletá gymnázia. „Je to průšvih, zůstávají mi tam trojkaři a čtyřkaři. Jak si, pane ministře, představujete zlepšení kvality druhých stupňů základních škol? Co mám proto jako ředitel udělat, aby tam děti zůstávaly?“ zeptal se Hájek. „Dokud bude celospolečensky nastá-

veno, že práce smrdí a že všichni musejí mít maturitu, tak ty děti na víceletá gymnázia chodit budou,“ dodal.

Podle ministra se jedná o vážný problém mnohých základních škol. „Za to, jestli práce smrdí, nebo ne, můžou rodiče, nikoliv školy. Problém je v tom, že učební obory zůstávají stigmatem špinavé práce,“ reagoval Plaga. „Je třeba pracovat i s trojkaři a čtyřkaři a něco s nimi dělat během celého studia. Zároveň je třeba pracovat s rodiči, aby i oni sami pochopili, že dítě je nasměrováno na nematuritní obor a že to není špatně,“ dodal Plaga. Na poznámku předsedy Fóra rodičů Petra Chaluše Plaga uvedl, že už dnes je možné domluvit se na účasti rodičů při výuce.

Například učitel Zdeněk Jahoda s rodiči svých svěřenců pravidelně komunikuje. „Ze své praxe vím, že spolupráce s rodiči se osvědčila. Jsem s nimi v kontaktu celý rok a zveme je do školy i mimo den otevřených dveří,“ řekl Jahoda. Ministr školství nezavrhl ani debatu o možnosti přítomnosti asistenčních psů ve školách.

„Je třeba pracovat s rodiči, aby oni sami pochopili, že dítě je nasměrováno na nematuritní obor a že to není špatně.“

ministr školství Robert Plaga

BEZ ODVAHY RUŠIT VÍCELETÁ GYMNÁZIA

Rušení víceletých gymnázií je pak podle ministra správné. „Umím si představit, že nebudou existovat víceletá gymnázia,“ odpověděl vyhýbavě na otázku Plaga. S tím ale nesouhlasil rektor Zima. „Poskytují možnost, jak pracovat s talentovanými dětmi. Problém je jejich počet,“ řekl Zima s tím, že lokální politici je dokážou zrušit pouze první rok po volbách, pak už ne, jelikož by je kvůli nepopulárnímu kroku nikdo znovu nezvolil. Podle Zimy některé netalentované děti jen plní sny ambiciózních rodičů. Expert Kartous v nich spatřuje i společenský problém. „Jsou problémem z toho důvodu, že oddělují děti příliš brzy. Vytvářejí různé sociální pozice mezi dětmi. Doporučila je zrušit i Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj v Evropě. Nikdo to ale neudělá, protože většina těch, kteří rozhodují, tam mají své děti,“ řekl Kartous.

PLATY! A CO DÁL?

Diskuse se často vracela k investicím do školství, které jsou alfou a omegou celého systému. Řečníci se shodli na tom, že vláda do školství dává prostředků žalostně málo. Z českého rozpočtu do něj proudí pouze 3,8 procenta HDP ročně na rozdíl od Švéd-

KDO DISKUTOVAL

Hlavní řečníci

Robert Plaga (ANO)
ministr školství

Tomáš Zima
rektor UK

Radka Wildová
prorektorka UK pro koncepci a kvalitu vzdělávací činnosti

Bohumil Kartous
vzdělávací expert a novinář, vedoucí komunikace EDUin

Daniel Pražák
učitel a doktorand na Ústavu výzkumu a rozvoje vzdělávání Pedagogické fakulty UK

Zdeněk Jahoda
zástupce ředitele školy, ZŠ Stará Boleslav

ANKETA: Co by se mělo zlepšit na českém školství

Způsob výuky	34 %
Kvalita učitelů	26 %
Financování	25 %
Finanční podpora žáků	8 %
Vybavení škol	7 %

Zdroj: anketa Univerzity Karlovy a DENÍKU

ska, které na něj vydává přes sedm procent. „Pokud chceme dostat více lidí na pedagogické fakulty, musíme nabídnout atraktivní platy,“ řekl Plaga.

„Na pedagogické fakultě jsme nezaznamenali pokles zájmu, za což jsme velmi rádi,“ řekla prorektorka Wildová. „Většina pak mířila do škol,“ dodala. Někteří absolventi přesto končí v jiných oborech, kde jsou lépe placeni. Problém je totiž v tom, že ti nejlepší jsou oceňováni přibližně stejně jako ti podprůměrní. Tedy naopak, než je tomu například ve sportu.

Problémem v tomto ohledu nejsou jenom platy učitelů, nýbrž i jejich příprava na pedagogických fakultách a jejich další profesní vzdělávání, například nejrůznější kurzy. Některým školám se pro změnu nedostává učebních pomůcek.

„Trochu mě trápí obraz školství. Všude se jen dočtete, že učitelé chtějí vyšší platy. Některé věci už se přitom dělají dobře,“ řekl učitel Zdeněk Jahoda. „I po 20 letech jsem stále optimista a těším se na každý den do školy. Asi nejsem typický učitel,“ dodal.

ptát na budoucnost školství

Atmosféra v Modré posluchárně během debaty houstla. Například učitel Adam Škapa se opřel do způsobilosti, jakým ministerstva k učitelům přistupují. „Jako učitel jsem totálně frustrovaný, když se dozvím jakoukoliv změnu konceptu ne od ministerstva, ale z médií,“ řekl v debatě učitel z Prahy 6. Z jeho gestikulace byla patrná rozzlobenost. Akademikům jako by hrozil zatnutou pěstí.

POMŮŽE VÍCE PRAXE?

Podle něj je vážným problémem fakt, že talentovaní studenti i absolventi pedagogických fakult do školství nejdou. „Pojďme udělat to, že posluchač prvního ročníku může učit na základní a mateřské škole a posluchač, který má bakalářské studium, může mít plný úvazek. Nejlepší vzdělávání je totiž praxí,“ dodal Škapa.

Vzdělávání budoucích učitelů pouze praxí se nelíbilo prorektorce a bývalé děkance Pedagogické fakulty UK Radce Wildové. „Nesouhlasím s tím, aby se vše učilo praxí, tou se vše naučí jen výjimeční jedinci. Samozřejmě je důležitý rozsah pedagogické praxe, ale také její kvalita,“ uvedla Wildová.

Někteří lidé v publiku by více praxe uvítali. „Na jižní Moravě působí absolventi bakalářských programů často na pozici asistentů pedagoga, v Praze je situace ale asi jiná,“ řekla v debatě speciální pedagožka Lea Květoňová. Ne všechny školy si ale asistenty mohou dovolit. „Musí se totiž šetřit v systému, který je totálně podfinancovaný,“ řekl Kartous. Peníze na asistenty nechce krátit ani ministerstvo. „Cílem není šetření na asistentech, nýbrž profesionalizace asistentů,“ uvedl Plaga.

NEZNALOST MATEMATIKY MŮŽE PŘIVODIT EXEKUCI

Řeč dále přišla i na výuku matematiky, která je podle rektora Zimy zásadní pro všechny obory. „Když ve společnosti vysvětlujeme všem, jaké zlo je matematika, pak se nedivíme, že studenti odmítají maturitu z matematiky,“ řekl Zima. „Nemá existuje obor, který ji nepotřebuje. Jestliže je v této zemi 900 tisíc lidí, kteří mají problém s exekucemi, je to tím, že neumějí počítat. Všichni říkají průmysl 4.0, inovace, ale neumějí matematiku,“ dodal Zima.

Jak ale v úvodu přednesl ministr Plaga, látka přibývá a nestíhá se probrat. „Dnes se učivo nestíhá procvičit a zažít. Až pak se bavme o povinné maturitě z matematiky,“ uvedl Plaga.

SOUSTŘEDĚNÍ. Až z Podkrkonoší přijel na debatu ředitel školy Ivo Hájek. Foto: Univerzita Karlova

UČITEL 1. STUPNĚ A ZÁSTUPCE ŘEDITELE ZŠ STARÁ BOLESLAV **ZDENĚK JAHODA** ŘEKL DENÍKU:

Důležité je, aby se učitelé bavili mezi sebou

Je z vašeho pohledu hlavním problémem českého školství výška učitelských platů?

To si nemyslím. Jsem samozřejmě rád, když do škol tečou peníze, protože školství je dlouhodobě podfinancované. Uvítal bych ale, kdyby nešly jen do platů, ale také na vzdělávání učitelů. Líbilo by se mi, kdybychom časem zavedli tzv. sabatiki, tedy placené volno, jež učitel věnuje cestování a vzdělávání.

Podle analýzy pro nadaci Eduzměna 32 procent dětí nerado chodí do školy. Jak je to u vás?

Je to třída od třídy, velmi záleží na osobnosti kantora, na složení kolektivu. Škola ale pro to může hodně udělat. Teď jsme právě s kolegy probírali, jak preventivně řešit problémy s chováním některých žáků. Jedním z nástrojů je například dramatická výchova. Když se dobře uchopí a funguje, škola se potýká s menšími problémy.

V pedagogickém sboru máte na prvním stupni dva muže učitele, což není zrovna běžné. Je to i příznivým školním prostředím?

Teď je to spíš náhoda, ale cílem současného vedení je, abychom skutečně vytvořili inspirativní prostředí, které přiláká co nejvíce skvělých učitelů. Snažíme se dát škole nový směr.

Čím konkrétně si chcete pedagogii udržet, když dnes mnoho absolventů učitelských směrů nechce za katedrou skončit, nebo záhy odchází?

Nesmírně důležité je, aby se učitelé bavili mezi sebou, aby sdíleli svoje zkušenosti. Mým snem je mít ve škole mentora, který se bude věnovat řízení lidských zdrojů, přenášet k nám zkušenosti dobré praxe. V současné době učitelé chodí izolovaně na školení, ale pro školu jako celek z toho není žádný zřetelný a aplikovatelný výstup. Chceme se věnovat novým

vzdělávacím metodám a trendům. Osobně jsem před pár lety začal s matematikou profesora Hejného, nyní jsem s dětmi došel do čtvrté třídy a přes některá úskalí, která vidím, pořád vnímám, že konstruktivistická metoda je zcela zásadní a přínosná. Myslím, že podobně by šly učit i jiné předměty, a je na vysokých školách, aby něco takového připravily.

Jakou pomoc z nadřazených orgánů, ať už jde o zřizovatele, kraj nebo ministerstvo, byste nejvíce přivítal?

Hodně nám chybí právní servis. Narážíme na spoustu věcí, které neznáme, a nevíme, na koho se obrátit, abychom získali jednoznačně správný postup. To by pro nás byla velká pomoc. **(kp)**

Česko! A jak dál?

Obrazem: zaplněná posluchárna

Zaplněná posluchárna. Šest hlavních řečníků, řada pozvaných hostů z řad politické i odborné veřejnosti. Učitelé ze všech koutů země i studenti. Ti všichni se sešli na společné debatě Univerzity Karlovy a Deníku z cyklu Česko! A jak dál?

Hostitelem byl rektor Univerzity Karlovy profesor Tomáš Zima. Moderátory pak byli přední autoři Deníku Kateřina Perknerová a Luboš Palata. Debaty na téma dluhů a exekucí, sucha, zdraví, bezpečnosti nebo kvality potravin už se uskutečnily například v Plzni, Ústí nad Labem či Jihlavě. Kromě článků v této mimořádné příloze Pražského deníku se můžete podívat i na fotografie zachycující atmosféru při diskusi na téma Vzdělávání v České republice.

A JAK DÁL? Jedním z řečníků byl vedoucí komunikace EDUin Bohumil Kartous. Od roku 2012 je i vysokoškolským pedagogem. Foto: Univerzita Karlova

PANELISTÉ. Ministr školství Robert Plaga, student i učitel Daniel Pražák a zástupce ředitele základní školy Zdeněk Jahoda. Foto: UK

HOSTÉ. Mezi diváky zasedl poslanec STAN Petr Gazdík nebo poslankyně a bývalá ministryně školství (ČSSD) Kateřina Valachová. Foto: UK

PROREKTORKA. Kromě rektora Tomáše Zimy zastupovala Univerzitu Karlovu i prorektorka pro koncepci a kvalitu vzdělávací činnosti Radka Wildová. Foto: Univerzita Karlova

Česko! A jak dál?

diskutovala o vzdělávání

JAK NA TO. Šestice hlavních řečníků hledala odpovědi na otázky ohledně budoucnosti školství a vzdělávání v České republice. Foto: Univerzita Karlova

VELKÝ ZÁJEM. O diskusi Univerzity Karlovy a Deníku byl velký zájem. Diváci bez problémů zaplnili posluchárnu. Foto: Univerzita Karlova

ANKETA. Na názor na vzdělávání jsme se ptali i lidí na ulici. Foto: Univerzita Karlova

Kvalitní vzdělávací systém je klíč k budoucnosti

Zvýšená pozornost, kterou veřejnost věnuje nejruznějšímu aspektům vzdělávacího systému, dokazuje, že zrychlené 21. století zasáhlo i tak konzervativní společenský segment, jakým je školství.

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Při debatě v Modré posluchárně Univerzity Karlovy zaznělo, že změny, které vláda dnes legislativně prosadí, se reálně projeví za třináct, nebo dokonce 18 let, neboť právě tolik trvá cesta prvňáka k vysokoškolskému diplomu. Avšak tak dlouho si Česká republika nemůže dovolit čekat. Vpád nových technologií, umělé inteligence, robotizace a automatizace do všech profesí je natolik dramatický, že politická reprezentace musí reagovat rychle, možná i direktivně. Dobrou zprávou je, že rodič se vzdělávací Strategie 2030+ nezvzniká za úřednickým stolem, ale v živé diskusi akademiků, sociologů, ředitelů a učitelů.

Jak ale uvedl ministr školství Robert Plaga, nejdůleži-

tější bude dostat kvalitní souhrnný materiál do praxe. Bude-li jednou z jeho hlavních tezí, že je třeba zajistit všem dětem rovný přístup ke stejné hodnotnému vzdělání, pak je nutné prosadit příslušné kroky. Například výrazně omezit či zrušit víceletá gymnázia, soustředit se na druhý stupeň základních škol a zaměřit se na efektivní práci jak s žáky handicapovanými, tak nadanými.

VYHOŘELI UČITELÉ

Je evidentní, že velká část učitelů si neví rady s náporem žáků se speciálními potřebami nebo poruchami chování. Volají po návratu praktických škol a posílení těch speciálních. Nejsou to nelidové bez empatie, ale nešťastníci, kterým nikdo neřekl, jak na to. Chybí jim vstupní znalosti a dovednosti, podpora psychologa či speciálního pedagoga a asistenti, s nimiž by spolupracovali v rámci celé třídy. Pokud

stát nedokáže prosadit podobný model, budou české třídy plné vyhořelých kantorů, kteří hledají co nejkratší cestu ven ze systému.

JAK NAKLÁDAT S PENĚŽI

Vláda Andreje Babiše ve svém programovém prohlášení z loňského roku v kapitole Vzdělávání, věda, výzkum píše:

„Resort školství je pro nás prioritou, protože bez kvalitního školství nemá národ budoucnost.“ Myslíte-li tato slova vážně, nestačí jen splnit nutnou podmínku, již je zvýšení

učitelských platů na průměrných 45 tisíc v roce 2021. Příští rok míří do rozpočtu ministerstva školství 213 miliard korun, což je o 18 miliard víc než letos. Stále to ale nebude stačit na dostižení zemí OECD, které vydávají na vzdělávání 4,6 procenta HDP. Dánsko a skandinávské státy ovšem dosahují až sedmi

procent. V ČR je to letos 3,8 procenta.

Přesto důležitější je, co se s těmito prostředky stane, kam se budou cíleně posílat. Hodně napoví reforma financování regionálního školství, která bude spuštěna v lednu příštího roku a měla by výrazně zlepšit podmínky vzdělávání i klima ve školách.

VÝCHOVA PEDAGOGŮ

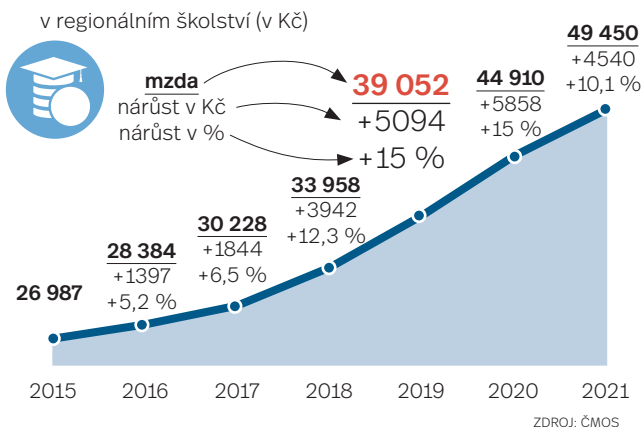
Zásadní bude také to, jak se k budoucím výzvám postaví fakulty připravující učitele. Ty by měly být nositelkami úspěšných inovačních metod výuky včetně podnětů k revizi rámcových vzdělávacích programů. Čím víc se bude hovořit o tom, jak by mělo vypadat společné jádro učiva pro 21. století a co by mělo zůstat na úvaze škol samých, tím dříve lze dospět ke společně sdílenému závěru.

Debatu na Univerzitě Karlově v rámci projektu Česko! A jak dál? přinesla množství naléhavých témat, hodně konkrétních odpovědí a hlavně naději, že se nacházíme v období, kdy se ve školství odehrávají pozitivní změny, jež berou odpovědní lidé za své.

Zásadní bude také to, jak se k budoucím výzvám postaví fakulty připravující učitele. Ty by měly být nositelkami úspěšných inovačních metod výuky včetně podnětů k revizi rámcových vzdělávacích programů.

České školství. Vše začíná u peněz

Průměrná mzda učitelů

Situace v tuzemském vzdělávacím systému

žáků, nejvíce ze zemí OECD, nerado chodí do školy

učitelů vykazuje příznaky vyhoření

veřejnosti je spokojeno se stavem škol

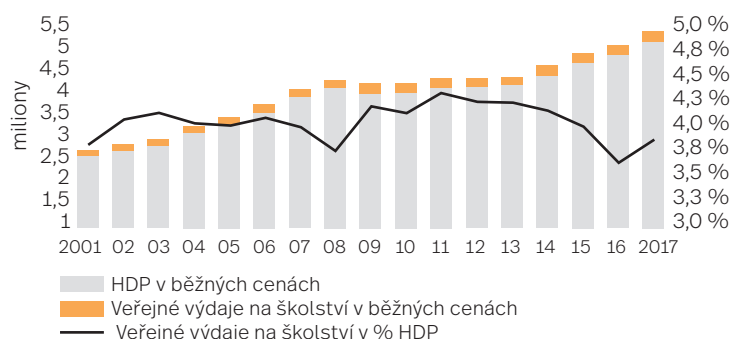
základních škol nemá zřizovatele kvalifikovaného ve vzdělávání

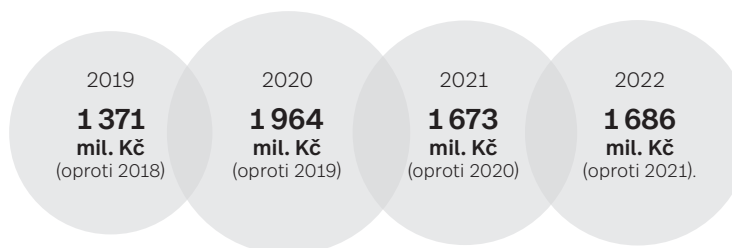
času věnují ředitelé tomu nejdůležitějšímu: pedagogickému vedení školy

ZDROJ: NADAČNÍ FOND EDUZMĚNA

Vývoj HDP v ČR a přehled vývoje veřejných výdajů na školství v běžných cenách a procent HDP (2001-2017)

Předpoklad meziročního růstu výdajů státního rozpočtu pro regionální školství v souvislosti s počtem žáků a studentů v letech 2019 až 2022

Co chtějí rodiče od školy

22%

ANGAŽOVANÍ s jasnou představou

- » Mají o vzdělávání svých dětí jasnou představu.
- » Chtějí ovlivňovat školní dění.
- » Chtějí se školou spolupracovat.
- » Škola má podporovat individualitu dítěte.

28%

SPOŘÁDANÍ s potřebou kontroly

- » Chtějí mít jasno v tom, co má dítě umět.
- » Chtějí od školy a hodnocení vědět, s čím můžou dítěti pomáhat.
- » Školu vnímají jako autoritu určující pravidla.

26%

KOMUNITNÍ s důrazem na vztahy

- » Chtějí, aby škola nejen vzdělávala, ale i budovala vztahy.
- » Učitele vnímají jako partnera ve výchově.
- » Očekávají ve škole pozitivní klima.

24%

NENÁROČNÍ bez zvláštních očekávání

- » Škola nemá mít na rodiče velké nároky.
- » Za výuku je zodpovědný učitel.
- » Vzdělání má platit stát.

REKTOR UNIVERZITY KARLOVY **TOMÁŠ ZIMA** O BUDOUCNOSTI VZDĚLÁVÁNÍ:

Potřebujeme modernizovat metody výuky i její obsah

KATEŘINA PERKNEROVÁ

Kdo jiný by se měl vyjádřit k vzdělávacímu systému a jeho inovaci než rektor Univerzity Karlovy, která připravuje nejvíce budoucích učitelů v ČR. Profesor Tomáš Zima je aktivním účastníkem a iniciátorem diskuse o tom, jakým směrem by se české školství mělo vydat.

Co podle vás nejvíce brzdí český vzdělávací systém v jeho rozvoji v digitální éře?

Systém vzdělávání není během krátkou trať a bylo by špatně, pokud bychom jej chtěli zásadně modernizovat třeba z roku na rok. To by nepřineslo nic dobrého. Žádoucí není revoluce, ale promyšlená evoluce. 21. století přineslo do školství celou řadu výzev, exponenciálně narůstá počet snadno dostupných informací, proměňují se technologické možnosti vzdělávání a interakce mezi studenty a učiteli se stále více přesouvá do on-line prostoru. Během velmi krátké doby se také změnil profil studenta, pro zpracování informací už takřka výhradně využívá internet, tablet, počítač, mobil. Potřebujeme tedy postupně modernizovat nejen metody výuky a její obsah, ale musíme těmto trendům také přizpůsobit výchovu učitelů a učitelek. A to vše si vyžádá určitý čas a také velkou podporu státu.

Jaké úkoly by v tomto kontextu měla prioritně řešit politická reprezentace?

Je nutné, aby se vzdělávání stalo skutečně strategickou prioritou státu a na jeho dlouhodobý rozvoj se vyčlenily

Foto: Univerzita Karlova

» Ohodnocení učitelů a podpora této profese ve společnosti je pro kvalitní školství mimořádně důležitá. Společně s tím ale musí fungovat také rozvoj jejich znalostí, zázemí...

potřebné peníze. Zatímco úspěšné země po celém světě dlouhá léta masivně investují do kvalitních škol a učitelů, u nás často rozpočty na školství stagnovaly, či se zvyšovaly jen kosmeticky. Například některé země EU dávají do školství běžně 5 procent HDP, u nás je to pouze 3,8 procenta. Vysoké školy v zahraničí dostávají jedno procento HDP, my jsme na 0,48 procenta. To je špatně. Nyní se situace s rozpočty postupně zlepšuje, ale očekávám daleko razantnější navyšování

financí do školství, daleko silnější investice do systému vzdělávání a pedagogů.

Vnímáte učiteléské platy jako jeden z nejdůležitějších nástrojů pro zkvalitnění školství?

Ohodnocení učitelů a podpora této profese ve společnosti je pro kvalitní školství mimořádně důležitá. Společně s tím ale musí fungovat také kontinuální rozvoj jejich znalostí, zázemí pro jejich práci, tedy modernizace škol, učebních pomůcek, technologií ale

také atmosféra na školách, jejich nižší zátěž administrativou a zejména reálné postavení učitelů ve společnosti.

České univerzity se potýkají s masifikací studia, která byla po listopadu 1989 vzhledem k nízkému podílu vysokoškoláků v populaci žádoucí, ale nyní se ukazuje být překážkou vyšší konkurenceschopnosti tuzemských VŠ. Lze tento rozpor vyřešit?

Myslím, že je nutné se v terciárním vzdělávání daleko více zaměřit na kvalitu vysokých škol, na strukturu jejich oborů a předmětů a také společenskou užitečnost a uplatnění na trhu práce pro absolventy. S dalšími pěti univerzitami jsme letos založili Asociaci výzkumných univerzit ČR. Naším cílem je posilovat kvalitu českých vysokých škol tak, aby byly konkurenceschopnější v zahraničních srovnáních, aby se posouvaly ve světových žebříčcích nahoru. Vede k tomu jediná cesta – stát musí více finančně podporovat ty univerzity, které jsou v ČR excelentní a mají šanci konkurovat těm nejlepším univerzitám ve světě.

Univerzita Karlova věnovala říjnový díl projektu Česko! A jak dál? vzdělávání. Co chystáte do budoucna?

Další velkou veřejnou diskusi chystáme v listopadu, tentokrát na téma „30 let svobody! A jak dál?“. Chceme si připomenout nejen události listopadu 1989, ale zamyslet se nad tím, jakou cestu naše země a společnost za 30 let svobody urazila a kam dál směřujeme. Debata bude 5. listopadu v Olomouci a připravujeme ji společně s Univerzitou Palackého.